

на нашата камара се възприе. Така то стана и рѣшение на всички камари. При все това резултата отъ направенитѣ постѣжки е отрицателенъ.

Министерството на търговията, промишлеността и труда е ходагайствувало прѣдъ финансово за изпълнение това рѣщение на V годишно събрание и на II конгресъ на камаритѣ въ Пловдивъ, на което е получило слѣдния отговоръ:

„Въ отговоръ на писмото Ви отъ 8-и октомврий 1912 г. подъ № 9155, имамъ честь да Ви съобщя, че споредъ чл. 51 отъ закона за данъка върху занятията, върхнината за търговската камара върху данъка, плащанъ отъ разнитѣ прѣдприемачи, се вниза въ хазната чрѣзъ местното финансово управление. Това е наредено така да става, защото принципътъ е: дѣто се налага данъка тамъ да се събира и върхнината. Ако отъ това се увреждатъ интересите на камаритѣ, тѣ могатъ да разирѣдѣлятъ върхнината по между си както намиратъ за добре, защото органитѣ на министерството немогатъ и не сѫ длѣжни да правятъ това разпрѣдѣление“. (Слѣдватъ подписите на министра на финансите, главния сексетаръ и началника на отдѣлението).

Огь този отговоръ на финансовото министерство се вижда, че то не иска да прѣмахне една несправедливостъ само затова, защото щъло да се създае работа на финансовите органи, която тѣ не били длѣжни да изпълняватъ.

3. Подобрене солопроизводството въ Анхиало.

Въпроса за подобрене на солниците и солопроизводството въ Анхиало биде внесенъ на разглеждане и обсѫждане въ V годишно събрание слѣдъ като Бюрото прѣди това, по своя инициатива, го повдигна прѣдъ Министерството на финансите и не доби благоприятствъ отговоръ. Слѣдъ като годишното събрание възприе становището на Бюрото, послѣдното повдигна въпроса на ново съ слѣдното свое писмено изложение подъ № 396 отъ 14/II 1912 год.

Господине Министре,

Съ писмо № 1689 отъ 26-и августъ миналата 1911 г. изтѣкнахме прѣдъ Васъ необходимостта да се основе при Бур-